

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2979/05
08.02.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Љубице Милутиновић, Виде Петровић-Шкоро, Софије Вагнер-Личеноски и Соње Бркић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против тужене Државе СРЈ - ВП ББ, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Окружног суда у Новом Саду Гж. 1859/98 од 25.јуна 1998. године, у седници већа одржаној дана 8.02.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против решења Окружног суда у Новом Саду Гж. 1859/98 од 25.јуна 1998. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Новом Саду Гж. 1859/98 од 25.јуна 1998. године одбијена је жалба туженог изјављена против решења Општинског суда у Новом Саду П. 4822/94 од 12.маја 1997. године и потврђено наведено решење.

Против решења Окружног суда у Новом Саду тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу члана 386. у вези са чланом 400. ЗПП, Врховни суд је нашао:

Ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. На друге битне повреде одредаба парничног поступка ревизија тужене одређено не указује.

Према утврђеном чињеничном стању решењем Општинског суда у Новом Саду П. 4822/94 од 12.маја 1997. године одбачена је жалба туженог од 8.маја 1997. године изјављена против решења Општинског суда у Новом Саду, од 10.априла 1997. године. Уствари, тужена је на решење Општинског суда у Новом Саду од 12.маја 1997. године П. 4822/94 изјавила жалбу са предлогом за повраћај у пређашње стање 2.јуна 1997. године. У образложењу предлога за повраћај у пређашње стање се наводи да је сагласно Уредби о образовању Савезног јавног правобранилаштва и Војног правобранилаштва тужена овластила за заступање и примање писмена и позива пуномоћника за све време поступка а суд је доставу вршио директно Војном правобранилаштву у Београду чиме је тужени доведен у ситуацију да жалбу пише на крају законског рока. По спроведеним извиђајима од стране општинског суда - саслушања судског достављача и ВВ, пуномоћника тужене утврђено је да је у Војном правобранилаштву дошло до унутрашње реорганизације од 1.маја 1996. године, од када су сви предмети из војних пошта дати у надлежност новоформираном правобранилаштву а престало је раније дато овлашћење за заступање и достављање о чему је дато обавештење достављачу. О унутрашњој реорганизацији у Војном правобранилаштву пуномоћник туженог обавестио је судског достављача а реорганизација се примењује од 1.маја 1996. године од када су сви предмети из војних пошта дати у надлежност новоформираном правобранилаштву. Пошто је рок за изјављивање жалбе истицао 7.маја, а жалба је изјављена 8.маја 1997. године, то су нижестепени судови правилном применом материјалног права одлучили као у решењу П. 4822/94 од 12.05.1997. године.

Применом члана 393 у вези са чланом 400. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дц